

EVA FÀBREGAS, BARCELONA, SPAIN, 1988 *While completing her studies in the Faculty of Fine Arts at the University of Barcelona, she is undertaking the project 1983-1936 (Sunila), which shall be exhibited in 2012 with the support of the Visual Arts Grant from the Marcelino Botín Foundation. Her work unfolds the historicity accumulated in chains of images, objects and forms that refuse to be deciphered. By appropriating science-fiction strategies, the artist interferes with these materials and generates unexpected encounters, anomalies and leaps in time.*

CATALOGACIÓ (CATALOGUING) On the occasion of *BCN Producció '11*, Eva Fàbregas has produced a work for La Capella that revolves around the unexpected meeting of two historical moments in a film sequence. The centrepiece is a 16mm film entitled *1959-1895 (Avrocar)* that records the erratic path of a futuristic aircraft. It concerns the Avro Canada VZ-9AV, an experimental prototype for a military aircraft developed in Canada during the early years of the Cold War, commissioned by the US military. Designed like a flying saucer, the craft loses control and, rather than lifting off, falls over and over again to the ground, kicking up dust along the way and drawing a diagonal line as it moves away from the camera's position.

The film is taken from Library and Archives Canada (LAC) and comprises a single sequence only a few seconds in length, which corresponds to one of Avrocar's failed flight tests in 1959 (only three years before the project was finally abandoned). By means of various editing cuts and progressively altering the pace of this film sequence, *1959-1895 (Avrocar)* is built upon the fascination with the primitive texture of the images, as well as their historical indeterminacy and the particular way in which, by chance, they reverberate with the arrival of a train at La Ciotat Station in 1895. For a few seconds, the erratic path of the aircraft seems to replicate the motion, in reverse, of the Lumière brothers' train in the beginnings of cinema. *1959-1895 (Avrocar)* is based on this unex-

pected collision, in a single sequence of images, from the space age to the origins of cinema—in reverse time like science fiction travel: from the future to the past.

Around this sequence, *CATALOGACIÓ* is a device comprising several independent elements that explore the transitions between frame and content, work and display. In this site-specific, the non-existent soundtrack of the Lumière brothers' film has been re-enacted by means of another found element: the sound of a train included on a record in the Voyager space probe, launched from Cabo Cañaveral (Florida) in 1977. Containing 90 minutes of sound recordings, messages in different languages, photographs and other miscellaneous items from life on Planet Earth, the space probe sought to facilitate contact with hypothetical forms of extraterrestrial life. Detached from the images, a sound recording of the train has been disseminated throughout the exhibition space. The intersection of these cross-references starts a contagious chain-reaction, which infects to the rest of the pieces through derivations of a limited set of motifs and materials. On this occasion, the exhibition space at La Capella acts as a sounding board for a mechanism that comprises audiovisual and sculptural elements, overlapping various interrupted moments in history that pointed towards the future.

Acknowledgements: Oriol Barberà, Sabel Gavaldon, Jim Lloyd, Magellan Aerospace Corporation.

SALA GRAN

Imatge cobierta: RadioTelescopi, James Blair. Voyager Golden Record, NASA, 1977. Imatge interior: Fotograma de 1959-1895 (Avrocar), 16 mm, muda, 7'20".

DG: Folch Studio

BCN
PRODUC-
CIÓ '11

CATALOGACIÓ
Eva Fàbregas
22/02 al 03/04

Ajuntament de Barcelona
Institut de Cultura
La Capella

EVA FÀBREGAS, BARCELONA, ESPANYA, 1988 *Alhora que finalitza els seus estudis a la Facultat de Belles Arts de la Universitat de Barcelona, desenvolupa el projecte 1983-1936 (Sunila), que s'exhibirà el 2012 amb el suport de la Beca d'Arts Plàstiques Fundació Marcelino Botín. El seu treball desplega la historicitat acumulada en cadenes d'imatges, objectes i formes que es resisteixen a ser desxifrades. Apropiant-se d'estratègies de la ciència-ficció, l'artista parasita aquests materials i dona lloc a encontres insospitats, anomalies i salts en el temps.*

CATALOGACIÓ Amb motiu de *BCN Producció '11*, Eva Fàbregas produeix a La Capella un dispositiu que s'articula al voltant de l'encontre insospitat de dos moments històrics en una seqüència cinematogràfica. L'element central és la pel·lícula de 16 mm *1959-1895 (Avrocar)*, que enregistra la trajectòria erràtica d'una aeronau futurista. Es tracta d'Avro Canada VZ-9AV, un prototip experimental d'aeronau militar desenvolupat al Canadà durant els primers anys de la Guerra Freda per encàrrec de l'exèrcit dels Estats Units. Dissenyada com un plat volador, la nau perd el control i en lloc d'enlairar-se pica repetidament el terra, aixecant pols al seu pas i descrivint una diagonal a mesura que s'allunya de la posició de la càmera. La pel·lícula prové de l'Arxiu Nacional del Canadà (LAC) i es desplega entorn d'una única seqüència de pocs segons que correspon a una de les proves de vol fracassades de l'Avrocar l'any 1959 (només tres anys abans que s'abandonés definitivament el projecte). A partir de diversos talls sobre aquesta seqüència i alterant progressivament el ritme de l'edició, el treball *1959-1895 (Avrocar)* es construeix sobre la fascinació per la textura primitiva de les imatges, la seva indeterminació històrica i la manera com accidentalment hi ressona l'arribada d'un ferrocarril, l'any 1895, a l'estació de La Ciotat. Per uns instants la trajectòria erràtica de l'aeronau sembla repetir, invertint el sentit de l'avanç, la del tren dels germans Lumière als inicis del cinema. *1959-1895 (Avrocar)* parteix d'aquesta col·lisió imprevista, en una sola

seqüència d'imatges, de l'era espacial i els orígens del cinema —a contratemps, com en un trajecte de ciència-ficció: des del futur cap al passat. Al voltant d'aquest pla seqüència s'aixeca *CATALOGACIÓ*, un dispositiu constituït per diversos elements autònoms que exploren les transicions entre marc i contingut, obra i *display*. En aquest *site-specific* la banda sonora inexistente de la pel·lícula dels germans Lumière es recrea a partir d'un altre element trobat: el soroll d'un tren inclòs en un disc dintre de la sonda espacial Voyager, llançada des de Cabo Cañaveral (Florida) l'any 1977, el qual recollia 90 minuts d'enregistraments acústics, missatges en diversos idiomes, fotografies i altres miscel·lànies de la vida al planeta Terra, amb la intenció de facilitar el contacte amb hipotètiques formes de vida extraterrestre. Deslligat de les imatges, el soroll del tren es dissemina al llarg de l'espai expositiu. La intersecció d'aquestes referències creuades inicia una cadena de contagis que s'estén a la resta de les peces a través de derivacions d'un mateix conjunt de motius i materials. L'espai de La Capella, en aquesta ocasió, opera com a caixa de resonància d'un engranatge d'elements audiovisuals i escultòrics en el qual se superposen diversos moments històrics interromputs que van apuntar cap al futur.

Agraïments: Oriol Barberà, Sabel Gavaldon, Jim Lloyd, Magellan Aerospace Corporation.

EVA FÀBREGAS, BARCELONA, ESPAÑA, 1988 *Al mismo tiempo que finaliza sus estudios en la Facultad de Bellas Artes de la Universidad de Barcelona, desarrolla el proyecto 1983-1936 (Sunila), que se presentará en 2012 con el apoyo de la beca de Artes Plásticas de la Fundación Marcelino Botín. Su trabajo despliega la historicidad acumulada en cadenas de imágenes, objetos y formas que se resisten a ser descifradas. Al apropiarse de estrategias de la ciencia ficción, la artista parasita estos materiales y da lugar a encuentros insospechados, anomalías y saltos en el tiempo.*

CATALOGACIÓ (CATALOGACIÓN) Con motivo de *BCN Producció '11*, Eva Fàbregas produce en La Capella un dispositivo que se articula en torno al encuentro insospechado de dos momentos históricos en una secuencia cinematográfica. El elemento central es la película de 16 mm *1959-1895 (Avrocar)*, que registra la trayectoria errática de una aeronave futurista. Se trata de Avro Canada VZ-9AV, un prototipo experimental de aeronave militar desarrollado en Canadá durante los primeros años de la Guerra Fría por encargo del ejército de Estados Unidos. Diseñada como un platillo volador, la nave pierde el control y en vez de despegar golpea repetidamente el suelo, levantando polvo a su paso y describiendo una diagonal a medida que se aleja de la posición de la cámara. La película proviene del Archivo Nacional de Canadá (LAC) y se despliega alrededor de una secuencia única de pocos segundos, que corresponde a una de las pruebas de vuelo fracasadas del Avrocar en 1959 (solo tres años antes que se abandonase definitivamente el proyecto). A partir de distintos cortes de esta secuencia y alterando progresivamente el ritmo de la edición, el trabajo *1959-1895 (Avrocar)* se construye sobre la fascinación por la textura primitiva de las imágenes, su indeterminación histórica y el modo en que accidentalmente resuena en ellas la llegada de un ferrocarril, en 1895, en la estación de La Ciotat. Por unos instantes la trayectoria errática de la aeronave Avrocar parece repetir, invirtiendo el sentido de la marcha, la del tren de los hermanos

Lumière en los inicios del cine. *1959-1895 (Avrocar)* parte de esta colisión imprevista, en una sola secuencia de imágenes, de la era espacial y los orígenes del cine —a contratiempo, como en un trayecto de ciencia ficción: desde el futuro hacia el pasado. Alrededor de este plano secuencia se levanta *CATALOGACIÓ*, un dispositivo constituido por distintos elementos autónomos que exploran las transiciones entre marco y contenido, obra y *display*. En este *site-specific* la banda sonora inexistente de la película de los hermanos Lumière se recrea a partir de otro elemento encontrado: el sonido de un tren incluido en un disco dentro de la sonda espacial Voyager, lanzada desde Cabo Cañaveral (Florida) en 1977, que con 90 minutos de grabaciones acústicas, mensajes en distintos idiomas, fotografías y otras misceláneas de la vida en el planeta Tierra, tenía la intención de facilitar el contacto con hipotéticas formas de vida extraterrestre. Desligado de las imágenes, el sonido del tren se difiere a lo largo del espacio expositivo. La intersección de estas referencias cruzadas inicia una cadena de contagios que se extiende al resto de las piezas a través de derivaciones de un mismo conjunto de motivos y materiales. En esta ocasión, el espacio de La Capella opera como una caja de resonancia de un engranaje de elementos audiovisuales y escultóricos en que se superponen diversos momentos históricos interrumpidos que apuntaron hacia el futuro.

Agradecimientos: Oriol Barberà, Sabel Gavaldon, Jim Lloyd, Magellan Aerospace Corporation.